

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes herefter som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3, § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 246: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om forsikringsvirksomhed og realkreditloven. (Partsbegreb og tavshedspligt i den finansielle sektor).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 24/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Forslaget indeholder to elementer: dels et forslag om at begrænse Finanstilsynets tavshedspligt og dels et forslag om at udvide partsbegrebet i den finansielle lovgivning.

Når det gælder spørgsmålet om tavshedspligt, foreslås det at tillade videregivelse af oplysninger fra Finanstilsynet til Folketingets stående udvalg som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Spørgsmålet om Finanstilsynets tavshedspligt er blevet indgående belyst i advokat, dr.jur. Jan Schans Christensens enudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning, og herfra vil jeg gerne citere følgende konklusion:

»Et tilsyn, der byggede på et sådant offentlighedsprincip, ville imidlertid støde an imod ikke blot personers og selskabers grundlæggende krav om fortrolighed omkring deres økonomiske forhold. Det ville også støde an imod hensynet til at bevare en grundlæggende tillid til de finansielle institutioner, fordi det ville kunne give anledning til rygtedannelser, fejlfortolkninger og ubegrundet frygt med hensyn til fremtidsudsigterne for selv finansielle institutioner, hvis overlevelse ikke er truet.

Samtidig ville et tilsynsprincip, der hviler på udstrakt offentlighed, utvivlsomt virke ødelæggende på Finanstilsynets mulighed for at udøve et effektivt og tilfredsstillende tilsyn. Fristelsen for de finansielle institutter til at beskytte sig mod ødelæggende stormløb fra utrygge indskydere eller forsikringstagere ved at tilbageholde oplysninger fra Finanstilsynet eller måske ligefrem vildlede tilsynet ville blive stor.«

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig denne konklusion i enudredningen. Det ville efter min opfattelse være fuldstændig ødelæggende for et effektivt finansielt tilsyn og til stor skade for såvel de finansielle institutioner som deres kunder, hvis man indfører vidtgående undtagelser i Finanstilsynets tavshedspligt.

Forslaget om, at Folketingets stående udvalg generelt skal kunne få alle oplysninger, vil være en vidtgående undtagelse fra Finanstilsynets tavshedspligt. Efter de gældende regler kan der videregives fortrolige oplysninger til Folketinget i to tilfælde.

For det første til Folketingets stående udvalg som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår pengeinstitutter